

En oförglömlig dag

En församlingsresa till Kina. Är det möjligt? Det började som en dröm i den internationella gruppen i St Görans församling i Stockholm för två år sedan, och i oktober blev drömmen verklighet. Under tio intensiva dagar vandrade 18 personer med anknytning till församlingarna i St Göran, Kungsholmen och Essinge samt från EÖM, på Kinas jord, både som turister, men också som hedersgäster i den kinesiska kyrkan. Själv tycker jag att det är en av de starkaste upplevelser jag gjort, och speciellt då mötet med de kinesiska kristna. Dörröppnare för oss i Kina var Jan-Endy Johannesson från EÖM och Lars-Eric Hermansson från resebyrån Contour och hans medarbetare.

Vi skulle lätt kunna fylla tidningen med rapporter och bilder från vår resa, men vi får begränsa oss till en enda dag, lördagen den 15 oktober. Det var en av dessa oförglömliga dagar. Vill någon läsa mer om vår resa så finns vår blogg på St Görans hemsida. Adress: www.blogg.sanktgoransforsamling.se Några av resenärerna delger sina intryck från denna dag:

Louise Wikström berättar: Efter en kort natt väcktes vi 7.15 så vi fick sno på, för vi skulle gå till ett annat hotell för frukost redan 7.30. Överraskning nr 1 var frukosten: varm mjölk i muggar, banan, ägg, grönsaker, tofu, och kinakål med nudlar och hårt runt vitt bröd. Vi fick även ångkokt bröd utan fyllning (manju). Som vanligt hade vi pulverkaffe med oss, så vi avslutade med en kopp kaffe. Sedan följde överraskningarna på varandra. Det var rena Eriksgatan! Fukt och te och översvallande mottagande, först i pastor *Jias* församling, där man också ordnat med cyklar till oss alla. Gripande med all gästvänlighet. Vi fick också se pastor *Jias* mycket enkla bostad. Byn har över 90 % kristna. Vi cyklade inte långt, men hann ändå plocka päron och se majs-skörd, både för hand och med skördetröska.

Gunnel Wigg Berquist skriver: Aldrig har jag kunnat tro att jag skulle cykla på Kinas gula jord. Vi gav oss iväg efter en andakt i den stora kyrkan i den lilla byn. Nästan alla är kristna här! Före turen hade man dukat upp en härligt stärkande fruktmåltid. Församlingsborna kom med sina cyklar – en till oss var. Några i gruppen hade inte cyklat på många år. Efter en kort tur bjuder församlingsborna oss att stiga av. Utrustade med stora korgar ska vi nu plocka de mogna päronen. Varje päron är varsamt inlindat i mjukt papper – tänk vilket jobb bara det! Några i gruppen är väl lämpade för att skörda päron. De kinesiska kvinnorna skrattar när den längste av oss (Göran 2 m) når högst upp i trädet. Vi cyklar vidare när vi fyllt våra korgar. Nästa stopp är majsfälten. Det är skördetid nu. Varje familj skördar de hektar som de har tilldelats. Också pastor *Jia* med fru har arbete som väntar på fälten. När vi cyklar vidare finns det många tankar hos oss var och en, varför vi kommit till Kina, alla möten med varma goa människor här. Alla tänker vi efter vår cykeltur på missionärerna, som på eländiga vägar och i oländig terräng tagit sig fram i ett gott ärende. Vi förstår då pastor *Jia* berättar att det är det som missionärerna en gång sådde som nu skördas. Vi tackar för cykelturen, lite träningsverk för någon efteråt kanske, men definitivt en större förståelse för att det går att bryta ny mark i Kina och i Sverige!

Louise Wikström fortsätter: Nästa kyrka mötte med blåsorkester och te och frukt. Vittnesbörden och hälsningarna har gjort att vi har sett nya sidor av våra medresenärer. Efter andra kyrkbesöket skulle vi äta lunch, men en medlem kom och ville bjuda med hela gruppen hem till deras taklagsfest. Vi kom till en gård vid en större gata, en fyrverkerifabrik som höll på att bygga nytt. Måltiden var en bjudning för grannar, släkt, vänner och arbetare. Både värden och värdinnan strålade av glädje över att vi var där. Frun hade f.ö. deltagit i Mick och Magnus Lidbecks själavårdskurs i våras. ”Det här är en av mitt livs största dagar” sa hon. När vi lämnade hade vi smakat 14 rätter och den unga frun var lite besviken eftersom det var ytterligare 5 rätter som skulle serveras. Vi var ursäktade eftersom vi skulle till ytterligare två kyrkor. På bägge platserna möttes vi av blåsorkester och kör, vi bjöds på frukt och te och en kortare gudstjänst delades. Varje gång så rörande så vi var alldeles matta efteråt.

Catarina och Göran Agrell skriver: En stark upplevelse för oss var när pastor *Liu* tog oss med till sin mamma, som fortfarande bor på traditionellt sätt i en grotta i berget. Berget är mycket poröst och man kan lätt gräva ut ganska stora utrymmen. I första rummet finns *kangen*, den traditionella kinesiska sängen där man kan elda under för att få god värme. Intill *kangen* finns TV:n. I nästa rum tillagades maten på ett gasolkök. Långt in i grottan var stora utrymmen som nu används som förråd. Under kulturevolutionen, när kristna var förbjudna att träffas och fira gudstjänst, samlades man i hemlighet i det innersta rummet och stängde dörr och ventiler för att inte ljus och ljud skulle tränga ut. På så sätt överlevde kyrkan de 10 år som kulturevolutionen varade. Efter Maos död har situationen successivt lättat för de kristna och vi kunde utan problem öppna fira gudstjänst i deras kyrka.

Elisabeth Hellström: Det är första gången som jag och min syster är i Kina. Vi har längtat länge efter att få besöka landet där vår mor, Gunvor Ljunggren, föddes. Vi är så tacksamma att få följa med på den här resan.

För nästan 100 år sedan bodde vår mormor och morfar i närheten av de platser vi besökt idag. De var missionärer i många år och vår mamma gick i skola här och lärde sig kinesiska. De tvingades fly ut ur Kina 1945 och jag minns hur morfar bad mycket för de kristna och att han längtade resten av sitt liv att få resa tillbaka hit. Vi har fått smaka så härligt goda frukter i alla församlingar vi besökt och vi får även se den Andens frukt som Jesus lovat i Joh 15:5 *Om någon förblir i mig och jag i honom bär han rik frukt, utan mig kan ni ingenting göra.* Jag har blivit smittad av den äkta, innerliga tro jag mött i Kina och det inspirerar mig att fortsätta sprida de goda nyheterna tillsammans med Kristi kropp över hela vår jord.

Sammanställt av Arne Wikström